

[Kofod-Svendsen]

tror, at først da skaber vi mulighed for et ægte EF-engagement, hvor vi samtidig er klar over, at der altså er en lang række opgaver, som fortsat skal løses i Danmark.

Jeg tror også, at vi i højere grad må have defineret, hvad der ligger i subsidiaritet – nærhedsprincippet – så det ikke blot bliver en flot glose, vi slynger ud, men at vi virkelig ikklæder det ord kød og blod, så det bliver en del af vores tænkning, også når vi lovgiver her i Folketinget.

Så vil jeg sige et par ord om forholdet mellem folkeafstemning og valg. Jeg mener, det ville være principielt forkert, hvis man lod en folkeafstemning efterfølge af et valg. Det har jo heller ikke været traditionen tidligere. Da jordlovene f.eks. blev forkastet i 1963, udløste det ikke et folketingsvalg. Hvis vi fremover med succes, med mening, skal bruge folkeafstemningsinstituttet, mener jeg netop, at vi skal adskille det fra et folketingsvalg. Så til de røster, der har været fremme om, at man nu skulle have et hurtigt folketingsvalg efter denne folkeafstemning, vil jeg sige, at det mener jeg principielt ville være forkert.

Dernæst vil jeg kommentere nogle af de ting, som statsministeren var inde på. Statsministeren var inde på den økonomiske politik og nævnte behovet for en fortsat stram offentlig udgiftspolitik. Herom er vi enige.

Vi deltog i finanslovforhandlingerne for 1992, ligesom vi har deltaget i de tidligere års finanslovforhandlinger, og vi er også parat til at gå ind i de kommende finanslovforhandlinger med det sigte, at den stramme udgiftspolitik skal fastholdes. Men samtidig må vi magte at lave nødvendige forbedringer, hvor der er behov for det, ud fra at vi vil sætte den enkelte familie i centrum for at give bedre muligheder for den enkelte familie.

Der var flere ting, vi var særlig glade for ved finanslovsforliget. Vi fik vækst i de offentlige investeringer for at skabe mere beskæftigelse og løste samtidig nogle nyttige og rigtige opgaver. Og vi er glade for, at vi fik givet et løft til de frie grundskoler, og at vi også forpligtede kommunerne på at yde støtte både til driften af efterskoler og til elevens ophold på efterskoler. Det var nogle af de gode forbedringer, som vi lagde vægt på.

Så er der en lovgivning, som desværre udvikler sig skuffende set fra Kristeligt Folkepar-

tis side, og det er etiklovgivningen, hvor et flertal her i Folketinget nu vil tillade forskning på befrugtede menneskelige æg og fostre; det var det, der kom frem ved andenbehandlingen af sundhedsministerens forslag. Her mener vi, man sætter en udvikling i gang, som kan få yderst uheldige følger for vort menneskesyn og for respekten for det gudskabte menneskeliv. Derfor skal det være min opfordring, at det flertal, der tegner sig, vil besinde sig og lade være med i morgen at vedtage lovforslaget. Lad os udsætte det. Lad os få en gennemgribende debat: Ønsker vi disse forskningsmuligheder, og sætter vi ikke her nogle kræfter i gang, som vi ikke kan styre?

På ældrepolitikens område har vi haft adskillige debatter i årets løb, men der er brug for øget indsats, for i de sidste 10 år er der blevet flere ældre mennesker i Danmark. Vi har en god ældreboliglovgivning, men for de allerældste af de ældre har vi altså brug for mere end ældreboliglovgivning. Derfor mener vi, det er uheldigt, at der er nedlagt plejehjem. Jeg tror, der er brug for flere plejehjemspladser, og budskabet fra Kristeligt Folkeparti skal være, at her vil vi gerne intensivere indsatsen.

Hvad økonomien angår, deltager vi i glæden over, at vi nu kan begynde at betale vores udlændegæld tilbage. Her ser vi et af de gladelige resultater af adskillige års ansvarlig økonomisk politik, men samtidig har vi, som også flere har været inde på i dag, en kæmpeudfordring med den alt for store ledighed. Vi er glade for det aktiveringsforlig, som vi netop udmønter i denne uge. Det, at vi her får flere i arbejde, så vi bruger nogle af de passive midler aktivt, finder vi rigtigt og nødvendigt. Men vi må videre.

Dér er vi spændt på, hvilke tanker Zeuthenudvalget kommer frem til. Vi har med stor glæde læst Socialkommissionens forslag; her er en rigtig tænkning, synes jeg, hvor vi bruger midlerne på uddannelse, på at opkvalificere og give alle unge tilbud, frem for at vi i alt for lang tid har givet nogle passive ydelser. Jeg tror også, at den tillid, der vises de unge med de forslag, der lægges frem i Socialkommissionen, er den rigtige holdning. Vi vil meget gerne fra Kristeligt Folkepartis side gå aktivt ind og se på den helhed, som Socialkommissionen lægger frem. Her tror jeg, vejen er anvist til at vise de unge tillid, så de får selvrespekt, så de får nogle nye muligheder.